

ELS COMUNISTES OBTENEN ELS PITJORS RESULTATS DES DE 1920

Le Pen, àrbitre de la política francesa

Les eleccions presidencials de diumenge 24 demostren que França està dividida en dues parts iguals. En una, François Mitterrand, a l'altra els dos candidats de la dreta moderada i un fenomen polític, l'ultradretà Jean M. Le Pen.

amb el govern, però al mateix temps aquests resultats confirmen que un terç dels francesos han votat un candidat que no pertany a cap de les dues grans famílies tradicionals de la política francesa.

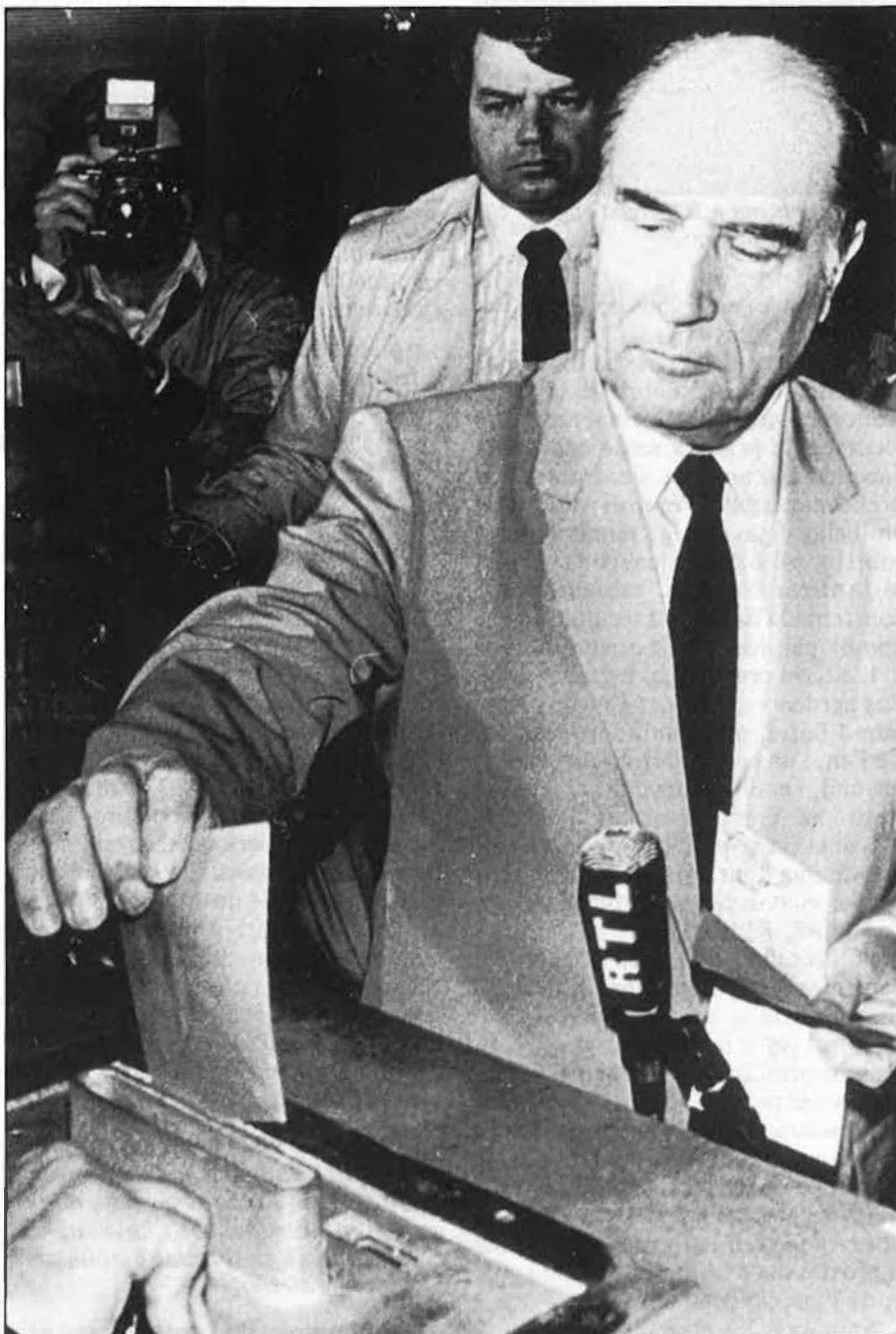
Aquest fenomen és degut evidentment a l'espectacular pujada de l'extrema dreta en aquestes eleccions. Els resultats de Jean Marie Le Pen (14,8%) són el fet més notable de la votació del passat diumenge a França ja que provocaren la desestabilització de la dreta moderada i replantejarà les anàlisis

Gemma Pinyana (París)

La lectura aritmètica dels resultats de la primera volta de l'elecció presidencial francesa porta a conclusions extremadament simples, la seua lectura política, per contra, a conclusions extremadament incertes. Aritmèticament, pels resultats de la primera volta de l'elecció presidencial, sembla que la dreta i l'esquerra francesa divideixen l'electorat en dues parts iguals i que França estiga dividida en dos blocs, però una anàlisi més profunda dels resultats de cada una de les dues famílies (dreta i esquerra) confirma el caràcter equitatiu d'aquesta repartició.

El candidat socialista comptabilitza més o menys el mateix nombre de vots (34,5%) que els dos candidats de la dreta moderada (Jacques Chirac 19,2% i Raymond Barre 16,5%) aproximadament un terç de l'electorat per cada candidat ja que dos francesos sobre tres han més o menys votat per un dels candidats que estan directament o indirecta associats des de fa dos anys

Els resultats de Le Pen han desestabilitzat la dreta i han bipolaritzat el vot general.

Chirac s'enfronta a Mitterrand amb un clar desavantatge numèric.

clàssiques i les previsions polítiques durant els pròxims anys.

Jean M. Le Pen el passat diumenge va desbaratar l'equilibri de la dreta francesa i va fer al mateix temps dues víctimes, la primera sense cap dubte Jacques Chirac, que s'enfrontarà al president candidat François Mitterrand amb clar desavantatge numèric, però sobretot psicològic, i la segona víctima és la dreta francesa, verdaderament consternada davant els resultats aconseguits pel líder de l'extrema dreta.

L'elecció presidencial francesa ha fet dos perdedors, Jacques Chirac i Raymond Barre, un triümfador, Jean M. Le Pen, i un beneficiari, François Mitterrand, i com va comentar el líder de l'extrema dreta la nit de l'elecció: «Avui la classe política francesa ha sigut víctima d'un terratrèmol, l'epicentre del qual es troba al cor mateix de la majoria RPR-UDT».

«Els resultats d'aquesta elecció —va comentar Serge July, director del diari *Libération*— semblen un Waterloo electoral per a la majoria, ja que són els seus principis els que han sigut tocats de ple per l'«Exocet» Lepenista».

I encara que el fenomen de la tontonomania no va trobar el passat diumenge la traducció triümfal que els amics del president esperaven, François Mitterrand podrà afrontar serenament el pròxim dia 8 de maig la segona volta de l'elecció presidencial.

Amb un 6,7% el candidat comunista André Lajoinie va portar al seu par-

tit el resultat més baix del Partit Comunista francès des de la seua creació el 1920; el candidat comunista renovador, Pierre Jukuin, va obtenir un decebedor 2% (ell esperava el 5%) i el

candidat ecologista Antoine Waechet un sorprenent 3,8%. L'elecció presidencial de 1988 és decididament una elecció atípica de la V República Francesa. □

ENTREVISTA AMB L'EX-MINISTRE D'AGRICULTURA SOCIALISTA
HENRI VALLET

«Mitterrand ha demostrat capacitat per dirigir l'estat»

François Mitterrand ha superat àmpliament la primera volta de les eleccions presidencials a França. Els francesos han donat la confiança, una altra vegada, al seu «tonton», al tiet.

Gemma Pinyana

—**S**enyor Henri Vallet, aquestes eleccions presidencials han donat guanyador a François Mitterrand. ¿Com analitza vostè la situació tenint en compte que el poble francès va triar una majoria de dretes en les eleccions legislatives de 86?

—Crec que el 1986 el poble va manifestar la seua preocupació pel tema de l'atur. L'esquerra, entre 1981 i 1986 va establir la corba de l'atur amb molts esforços, molt de treball econòmic i de treball social, però no la vam fer retrocedir prou i crec que això fou el que van voler expressar els francesos votant la dreta. Però des de març del 86 la majoria del poble francès s'ha adonat que la dreta no tenia la solució miraculosa, malgrat les promeses que havien fet.

Inclús la situació de molts francesos s'ha deteriorat, en particular la de les famílies més modestes. D'altra banda, els francesos han pogut comprovar que durant aquest període el president de la república havia estat respectuós amb el resultat del vot de març del 86 i que, alhora, havia dirigit les institucions i assumit la responsabilitat, sense renunciar a les pròpies idees però respectant profundament el veredict popular. Els meus conciutadans han apreciat això i aquesta és una de les raons per les quals ha tornat a pujar en els resultats.

—¿Com explica vostè que el president Mitterrand, que havia registrat el març de 1986 l'índex més baix de popularitat, no solament l'haja superat sinó que haja desbordat àmpliament els vots de l'esquerra?

—En primer lloc perquè crec que Mitterrand ha demostrat capacitat per

dirigir l'estat, recordar les grans orientacions de França i parlar a l'exterior en nom de França en una situació extremadament difícil. Crec que els francesos agraeixen al cap d'estat el seu domini i l'elevada visió. Però també crec que els francesos s'han adonat que Mitterrand tenia la capacitat de dur a terme la unió, d'unir més enllà de la pròpia família política, homes i dones de progrés, demòcrates, republicans, ... Aquesta dimensió del president de la república que ha aparegut al llarg dels dies, dels mesos, cada vegada més clara, per a mi és la principal raó de l'alt nivell de vots favorables que ha obtingut en les eleccions de diumenge.

—Jacques Chirac ha afirmat que «els socialistes volen rescabalar-se de la V República, que han suportat però mai no estimat». Aquesta declaració es contradiu amb el període de la cohabitació, que ha estat testimoni de com el president de la república ha respectat escrupolosament la Constitució aprovada el 28 de setembre de 1958. La reelecció de François Mitterrand, ¿en posaria en perill l'existència?

—No, en absolut. Crec que la declaració de Chirac que vostè cita és un poc estúpida. Mitterrand és un demòcrata. És un home que ha estat vinculat tota la vida a l'estat de dret... L'estat de dret són les regles que tots ens hem fixat i que accepta el poble. Actualment la Constitució de 1958 ha estat acceptada per tots els francesos i Mitterrand ha demostrat el seu profund respecte per la llei fonamental. No la modificarà en absolut. Si els francesos, si els electes, si els parlamentaris ho desitjaren, podria modificar-se. Ha estat molt clar pel que fa a aquest aspecte i, sobretot, durant set anys ha demostrat rectitud democràtica i respecte per les institucions. □